

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ЈП Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Паве Радана 32А
Телефон/факс: (051) 311-532, 302-708

Субота, 8. фебруар 2003. године
БАЊА ЛУКА
Број 7 Год. XII

Жиро-рачуни: Развојна банка Југоисточне
Европе АД Бања Лука 562-099-00004292-34
Зептер комерц банка АД Бања Лука
567-162-10000010-81

144

На основу чл. 53, 54, 55. и 56. Закона о водама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 10/98 и 51/01), као и чл. 66. и 67. Закона о државној управи ("Службени гласник Републике Српске", број 11/94), Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде и Министарство здравља и социјалне заштите доносе

ПРАВИЛНИК

О МЈЕРАМА ЗАШТИТЕ, НАЧИНУ ОДРЕЂИВАЊА И ОДРЖАВАЊА ЗОНА И ПОЈАСЕВА САНИТАРНЕ ЗАШТИТЕ, ПОДРУЧЈА НА КОЈИМА СЕ НАЛАЗЕ ИЗВОРИШТА, КАО И ВОДНИХ ОБЈЕКТА И ВОДА НАМЈЕЊЕНИХ ЉУДСКОЈ УПОТРЕБИ

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником ближе се прописује спровођење мјера заштите подручја на којима се налазе изворишта, која се по количини и квалитету могу користити или се користе за снабдевање становништва водом за пиће, односно уколико је вода тог простора намјењена за људску употребу, а која морају бити заштићена од намјерног или случајног загађивања и других утицаја, који могу неповољно дјеловати на здравствену исправност воде, као и начин одређивања и одржавања зона и појасева санитарне заштите, водних објеката и главних водова, који служе за снабдевање водом за пиће, односно за људску употребу, као и успостављање и спровођење мјера санитарне заштите такве воде.

Подручја на којима се налазе изворишта из става 1. овог члана, као и објекти са водом која служе за снабдевање становништва водом за пиће, односно која је намјењена људској употреби, под посебном су заштитом.

Члан 2.

Под подручјима на којима се налазе изворишта, водни објекти и главни цјевоводи, као и вода, а која су под посебном заштитом у смислу овог правилника, подразумевају се на терену и геодетски тачно одређена и омеђена површина земљишта, као зона или појас, на којој се спроводе мјере заштите, како су прописане овим правилником, као и утврђене количине воде које се испоручују за пиће и која користи за људску употребу.

У складу са законом установљене су три зоне санитарне заштите:

- Зона непосредне заштите,
- Зона уже заштите и
- Зона шире заштите.

Појасеви санитарне заштите у смислу овог правилника су у оквиру или ван било које зоне санитарне заштите, одређена површина земљишта на којој се спроводе прописане специфичне мјере санитарне заштите, како је утврђено овим правилником.

Под водама у смислу овога правилника, подразумевају се све воде које се налазе у заштићеној зони, појасу или објектима и инсталацијама, а служе за снабдевање водом за пиће, као и све воде које су намјењене људској употребу.

Вода намјењена за људску употребу подразумева све воде коришћене у ту сврху, било у њиховом оригиналном стању или након третмана, без обзира на поријекло:

- било да се доводи за употребу или

- било да се користи у производњи хране, током производње, обраде, пастеризације, маркетинга производа или супстанци намјењених за људску употребу, односно утиче на исправност хране у њеној завршној форми.

2. ЗОНЕ САНИТАРНЕ ЗАШТИТЕ

2.1. Зона непосредне заштите

Члан 3.

Зона непосредне заштите јесте тачно одређена, омеђена и ограђена земљишна површина, са свим растињем на њој, као и на њој постављени, захватни објекти, пумпна постројења, резервоари, поља и објекти за прихрањивање, графо станице, хлорне станице, објекти за одржавање и управљање системом, прилазни и унутрашњи путеви и други објекти који служе непосредно изворишту, а која се одређује тако да одговара времену тока подземне воде од 7 (седам) дана до водозахватног објекта најближег периферији те површине, с тим да најмања удаљеност границе зоне од најближег водозахватног/водо објекта не може бити мања од 50 метара.

У изузетним случајевима, гдје је захват из изворишта до 5 л/сек. (пет литара у секунди), уколико се користе воде за пиће у дубоко бушеном бунару, или каптираном изворишту, дозвољава се и краће одстојање границе заштитне зоне од најближег водозахватног објекта, које не може бити мање од 10 метара.

Члан 4.

Границе Зоне непосредне заштите дају се прецизно и описно са тачним текстуалним описом пружања као и графичким приказом геодетских тачака и границе, које су постављене на терену са белегама премјера и ознакама премјера, све у складу са Законом о премјеру и катастру некретнина, и Законом о одржавању премјера и катастра некретнина, као и Законом о катастру комуналних уређаја.

2.2. Зона уже заштите

Члан 5.

Зона уже заштите јесте тачно одређена и омеђена земљишна површина, са на њој постављеним објектима, који нису искључиво водопривредни и у те сврхе изграђени, а који испуњавају услове за функционисање који су прописани овим правилником, као и прилазним и унутрашњим путевима и другим објектима који служе непосредно изворишту, која зону одређује тако да одго-

вара времену тока подземне воде од 90 дана до водозахватног објекта најближег периферији те површине, с тим да најмања удаљеност вањске границе зоне од вањске границе Зоне непосредне заштите, не може бити мања од 250 метара.

За акумулације Зона уже заштите обухвата површину акумулације и површину земљишта, са на њој постављеним објектима, који нису искључиво водопривредни и у те сврхе изграђени, а који испуњавају услове за функционисање који су прописани овим правилником, као и прилазним и унутрашњим путевима и другим објектима који служе непосредно акумулацији, а која зона се протеже од највише коте воде у акумулацији, до 500 метара ширине обалног појаса од акумулације.

За случајеве из става 2. члан 3., за одређивање Зоне уже заштите, примјењује се пропорционално утврђена удаљеност у односу на Зону непосредне заштите, а која не може бити краћа од 20 метара.

2.3. Зона шире заштите

Члан 6.

Зона шире заштите јесте тачно одређена и омеђена земљишна површина, са на њој постављеним објектима, који нису искључиво водопривредни и у те сврхе изграђени, а који испуњавају услове за функционисање који су прописани овим правилником, као и прилазним и унутрашњим путевима и другим објектима који служе непосредно тој зони, која зону одређује тако да одговара времену тока подземне воде од 180 дана до водозахватног објекта најближег периферији те површине, с тим да најмања удаљеност вањске границе зоне од вањске границе Уже зоне заштите, не може бити мања од 200 метара.

За случајеве из става 2. члана 3., за одређивање Зоне шире заштите, примјењује се пропорционално утврђена удаљеност у односу на Зону непосредне заштите, а која не може бити краћа од 50 метара.

3. ПОЈАСЕВИ ЗАШТИТЕ

Члан 7.

Појасеви заштите су прецизно геодетски и катастарски одређене и дефинисане властитим границама, површине земљишта, за која се прописују у циљу заштите квалитета вода, посебна правила поступања и градње и који су намјењени за посебне активности или радње у некој од зона заштите или ван зона заштите, а у функцији су заштите квалитета вода, као и објеката или постројења водоснабјевања, али и других објеката чија је градња на том простору дозвољена у складу са овим правилником, уз испуњавање посебних услова за конкретан појас у коме се такви објекти налазе.

Појасеви заштите, поред простора који покрива објекат, обухвата и површину која је за два дужна метра шири од објекта за који је појас утврђен.

Члан 8.

Појасеви заштите у оквиру зона заштите у функцији су заштите квалитета вода и с тим у вези градње пумпних постројења, електро постројења која служе извористу, простора за управљање системом водоснабјевања, простора за приручно складиштење резервних дијелова, потрошног материјала и слично, као и простор за полагање поља за прихрањивање, саобраћајница, стаза и других објеката у складу са претходним чланом.

Појасеви заштите ван зона заштите у функцији су заштите квалитета вода и с тим у вези градње осталих објеката водоснабјевања, као што су водоводи, резервоари и сл., за јавно снабјевање становништва водом преко пет (5) домаћинстава, као и остали објекти чија је градња дозвољена на конкретном простору уз претходно испуњење услова градње који су прописани овим правилником или се одређују издатим смјерницама за градњу.

Члан 9.

У крашким предјелима у оквиру зона санитарне заштите успостављају се појасеви заштите око понора,

вртача, расједних зона и других ризичних тачака или ван зона санитарне заштите, под условом да на том простору постоји директна комуникација између површине терена и подземних вода, (понора и расједа), који може имати значај једне од зона у зависности од елаборатом утврђеног степена утицаја.

За минералне, термалне и термоминералне воде дозвољава се одстојање границе заштитне зоне од најближег водозахватног објекта, које не може бити мање од 10 метара, а појасеви заштите у складу са претходним одредбама овог правилника.

Члан 10.

Смјернице за пројектовање заинтересованом правном или физичком лицу писмено издаје министарство надлежно за послове водопривреде, прије почетка пројектовања, осим за случајеве из члана 52. овог правилника, које издаје у складу са тим чланом.

Члан 11.

Величина сваког конкретног појаса санитарне заштите зависи од карактеристика простора, техничких карактеристика објекта који је у питању, а величином мора задовољити све параметре који одговарају параметрима најбољих доступних техника, и као такви морају бити предвиђени у смјерницама, уграђени у пројект, примјењени и изведени на објектима у оквиру појаса заштите.

4. МЈЕРЕ ЗАШТИТЕ У ЗОНАМА И ПОЈАСЕВИМА САНИТАРНЕ ЗАШТИТЕ

4.1. Мјере заштите у Зони непосредне заштите

Члан 12.

На подручју Зоне непосредне заштите, примјењују се поред забрана које се односе на Зону уже заштите и Зону шире заштите, и забране свих активности које нису везане за Планско пружање услуга водоснабјевања и одржавања зоне.

Простор Зоне непосредне заштите може се у функцији чишћења простора, користити само као сјенокос али без употребе било које врсте прихрањивања травњака или употребе било каквих заштитних средстава за биље и слично.

Правно лице које управља системом водоснабјевања који се налази у оквиру Зоне непосредне заштите, мора бити надлежно за искључиво коришћење земљишта те зоне.

Члан 13.

Режим кретања људи и средстава у Зони непосредне заштите врши се искључиво у складу са планом рада запослених у објектима у тој зони и у складу са потребама одржавања зоне, као и надлежним инспекцијским органима и изузетно лицима која се у оквиру стручног усавршања упознају са радом водовода, о чему се води књига посебне радне евиденције.

О свим посјетама лица и средстава која нису радно ангажована на пословима водоснабјевања у зони, мора се водити посебна евиденција кроз књигу посјета, у коју се уписују пуна имена, адресе становања и својства лица која тренутно бораве у зони, односно назива и тип средстава, дужину боравка и сврху боравка у зони.

Зона непосредне заштите мора бити заштићена од приступа непозваних особа оградом, осим око водоторњева у насељеним мјестима, у којима је техничким мјерама обезбјеђена заштита резервоара од загађивања.

По потреби, обезбјеђење се спроводи и чуварском службом, алармним уређајима и другим мјерама предвиђеним програмом и планом заштите.

4.2. Мјере заштите у Зони уже заштите

Члан 14.

На подручју у Зони уже заштите забрањено је:

1. извођење свих активности које су забрањене у Зони шире заштите;

2. изградња индустријских погона, занатских радњи, пољопривредних објеката и складишта грађевинског материјала, осим мањих погона који не употребљавају и не производе опасне и штетне материје, које су наведене у “Правилнику о условима испуштања отпадних вода у површинске воде” и “Правилнику о условима за испуштање отпадних вода у јавну канализацију” (“Службени гласник Републике Српске”, број 44/01) и уколико добију водопривредну сагласност или дозволу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде;

3. изградња путева, жељезничких пруга, паркиралишта и резервоара било које намјене, уколико се не спроведу мјере заштите у складу са најбоље доступним техникама и уколико за ту дионицу, не добију водопривредну сагласност или дозволу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде;

4. изградња колектора канализације, осим непропусног, који служи само за објекте који су на том подручју;

5. изградња рибњака;

6. изградња терена за камповање, спортских терена, туристичких и стамбених објеката колективног становања;

7. транспорт радиоактивних или других за воду штетних и опасних материја, без посебних најава и спровођења мјера посебне пратње и заштите кроз та подручја, и уз спровођење плана за акцидентна загађења;

8. свако ускладиштење нафте и нафтних деривата;

9. свака рударска и грађевинска дјелатност којом се оштећује заштитни покров или омогућује отворено сакупљање воде, осим активности испитивања које су предвиђене и служе функцији водоснабјевања;

10. отварање шљунчара и пјешчаника, тресетишта позајмишта глине, засјека, каменолома, предузимање било којих пољопривредних и шумарских захвата којима би могла бити оштећена активна зона тла или смањена дебелина кровине, поспјешила или убрзала ерозију тла, осим радњи које то спречавају;

11. постављање торова, осим испаше;

12. отворено ускладиштење и примјена вјештачког ђубрива и других пестицида;

13. логоровање и купање у површинским водама;

14. прање возила, радних машина и уређаја, као и замјена уља, резервних дијелова и сл.;

15. отварање нових гробља и укопавање на постојећим гробљима;

16. површинско и дубинско минирање;

17. употреба тла у пољопривредне сврхе, осим ливада.

4.3. Мјере заштите у Зони шире заштите

Члан 15.

На подручју у Зони шире заштите забрањено је:

1. упуштање отпадних вода у тло;

2. изградња објеката базне индустрије који испуштају радиоактивне или друге за воду штетне и опасне материје или отпадне воде (рафинерије нафте, нуклеарни реактори, металопераћивачки погони, хемијске фабрике и друго);

3. одлагање, задржавање или одстрањивање увођења у подземље радиоактивних материја;

4. одлагање, задржавање, увођења у подземље, за воду опасних и штетних материја, које су наведена у “Правилнику о условима испуштања отпадних вода у површинске воде” и “Правилнику о условима за испуштање отпадних вода у јавну канализацију” (“Службени гласник Републике Српске”, број 44/01), осим ако се не ради о материјама које се могу испуштати у јавну канализацију и ако су те штетне материје у потпуности одведене непропусном канализацијом изван утицајног подручја;

5. изградња цјевовода за течности које су штетне и опасне за воду;

6. ускладиштење радиоактивних и других за воду штетних и опасних материја, осим ускладиштења лож уља за домаћинство и погонског горива за пољопривредне машине, ако су спроведене најбоље доступне технике, као сигурносне мјере за изградњу, довоз, пуњење, ускладиштење и употребу;

7. изградња резервоара и претакалишта за нафту и нафтне деривате, радиоактивне и остале за воду опасне и штетне материје;

8. извођење истражних и експлоатационих бушотина за нафту, земни гас, минералну воду, радиоактивне материје и израда подземних складишта;

9. отворено ускладиштење и примјена хемијских средстава штетних за тло и воду, пестицида и средстава за регулацију и раст биља;

10. коришћење отпадних вода у пољопривреди, укључујући и оборинске воде са саобраћајних површина, те упуштање ових вода у акумулацију или њене притоке;

11. изградња насеља, болница, одмаралишта, индустријских и занатских погона, осим ако се отпадне воде из њих не одводе у цијелости непропусном канализацијом изван зоне заштите;

12. изградња сточних, перадарских и других фарми и товилишта;

13. изградња полетно-слетних стаза у ваздушном саобраћају;

14. изградња војних складишта и сличних војних објеката;

15. изградња жељезничких и аутобуских станица и ауто-транспортних терминала;

16. изградња уређаја за пречишћавање отпадних вода и уређаја за спаљивање смећа;

17. изградња нових гробља и проширење постојећих (хуманих и сточних);

18. формирање депоније чврстог отпада, планирки, мрциништа, аутоотпада и старог жељеза;

19. употреба материјала штетних за воду код изградње објеката (нпр. смоле, битуменизирани материјали, шљака и сл.);

20. прање возила за одвоз фекалија;

21. упуштање у тло расхладних и термалних вода;

22. отварање ископа у површинском заштитном слоју осим на мјестима изградње објеката;

23. експлоатација минералних сировина;

24. прање возила и замјена уља уз површинске воде;

25. напајање стоке из површинских вода и гоњење стоке преко водотока;

26. комерцијални узгој рибе осим биолошког одржавања и порибљавања у природним токовима;

27. крчење шума и друге дјелатности које изазивају ерозију тла.

Члан 16.

Режим спровођења забрана, реализације мјера и активности које су предвиђене у претходном члану, мора одговарати нивоу који је прописан а односи се на најбоље расположиве технике.

Члан 17.

Режим спровођења забрана, реализације мјера и активности које су предвиђене у претходном члану, мора одговарати нивоу који је прописан а односи се на најбоље доступне технике, што у овом случају у односу на правилник значи:

1. “најбоље доступне технике” означавају најефикаснији степен у развоју активности и њихових метода рада који упућују на практичну подесност посебних техника за

обезбјеђивање у принципу, основа за граничне вриједности емисије која је прописана овим правилником и гдје то није изводљиво, да генерално смање емисије и утицаје;

2. "технике" означавају како коришћену технологију, тако и начине на који је инсталација пројектована, саграђена, на који се одржава, ради и добија дозволу;

3. "доступне" технике ће означавати оне технике које су развијене на скали која допушта примјену у релевантном индустријском сектору, сходно економски и технички одрживим условима, узимајући у обзир трошкове и предности, било да технике јесу или нису коришћене или произведене унутар државе, све док су оне разумно приступачне руковоцу.

4.4. Мјере заштите у појасевима санитарне заштите

Члан 18.

У појасевима санитарне заштите спроводе се мјере које су прописане као највећи доступан стандард за сваки конкретан случај, односно као најбоље доступне технике, везане за поступак или радњу која је усмјерена ка активностима у оквиру Појаса санитарне заштите, уколико се односе на објекте који служе за снабдевање становништва водом за пиће, односно води која је намењена људској употреби.

4.5. Обилежавање

Члан 19.

Зоне санитарне заштите обавезно се обилежавају одговарајућим знаковима, на коме је саобраћајни знак "опасност на путу" само за скице 1.1. и 1.2., и текстуални садржај: "Опрез зона санитарне заштите извориште" (његов назив) "Attention water source zone" за скице 1.1.; 1.2. и 1.3. Анекса, а за скицу 1.4. текстуалног садржаја: "Опрез зона санитарне заштите извориште" (његов назив) "access forbidden".

Сваки од предвиђених знакова је облика, димензија и размјере које су дате у Анексу 1 овог правилника.

Знакови којима се обилежавају зоне, односно појасеви санитарне заштите морају бити постављени на све путне правце и саобраћајнице које долазе до зоне или појаса, а на путеве и саобраћајнице које пролазе кроз зону или појас знак се поставља на улазу и излазу из те зоне, односно појаса, на њиховим границама (скица 1.1. и 1.2. Анекса 1).

Зоне и појасеви санитарне заштите обилежавају се и по простору који је ван коридора пута или саобраћајнице знаком датим у Анексу 1 овог правилника на начин да омогући уредну обавјештеност, а најмање четири знака за Зону непосредне заштите, (скица 1.4.), осам знакова за Зону уже заштите и дванаест знакова за Зону шире заштите, (скица 1.3.).

Основна боја подлоге знака је плава, са бијелим словима у датој размјери осим знака опасности чија подлога је жуте боје, оивичена црвеном траком и на средини усклициком црне боје, са ћиричним и латиничним писмом за енглески текст.

Све боје и натписи обавезно се раде у флуоресцентној техници, ради читљивости и ноћу са ограниченим освјетљењем.

5. УПРАВНИ АКТИ ОРГАНА И ИНСТИТУЦИЈА У СПРОВОЂЕЊУ МЈЕРА

5.1. Програм санитарне заштите воде

Члан 20.

Са циљем утврђивања зона и појасева санитарне заштите, као и обезбјеђења спровођења мјера хигијенске исправности воде која је намењена људској употреби, доноси се програм санитарне заштите воде, на нивоу сваке општине или града, за објекте и количине које су у функцији снабдевања питком водом или која служи за људску употребу, односно за свако извориште и депоновану воду правног лица, која служи за људску употребу, а налазе се на земљишној површини која им припада.

Члан 21.

Програм санитарне заштите воде садржи основне елементе наведене овим правилником, а нарочито:

1. правни основ доношења програма санитарне заштите воде за пиће, подразумевајући, али се не ограничавајући на Закон о водама, ("Службени гласник Републике Српске", бр. 10/98 и 51/01), овај правилник и Закон о уређењу простора ("Службени гласник Републике Српске", бр. 19/96, 25/96 и 10/98);

2. технички основ, елаборат о истражним радовима овлашћене стручне институције из области водоинжењеринга о квалитету и резервама подземних вода конкретног изворишта, као и простора на коме се налазе водни објекти који су у функцији воде за пиће или објекти који су у функцији воде за људску употребу;

3. прецизне геодетске границе сваке заштитне зоне, односно појаса или и зоне и појаса, на основу критерија и података који се захтјевају овим правилником. Границе се морају дати прецизно и описно са тачним текстуалним описом пружања као и графичким приказом геодетских тачака и границе, све у складу са Законом о премјери и катастру некретнина ("Службени гласник Републике Српске", број 19/96), Законом о одржавању премјера и катастра некретнина ("Службени гласник Републике Српске", број 19/96), као и Законом о катастру комуналних уређаја, ("Службени гласник Републике Српске", број 19/96);

4. опис и скица мјеста у складу са напријед наведеним прописима, гдје се на терену постављају обилежја којима се означавају заштитне зоне и појасеви, као и опис и садржај елемената којима се то врши, а који су прописани овим правилником и законским прописима;

5. доказ из катастра о окончаном и спроведеном упису земљишне површине и објеката који су просторно распоређени у оквиру Зоне непосредне заштите, по катастарскокњижном улошку, као некретнине у општој употреби и добра од општег интереса, са корисником тих објеката односно некретнина;

6. извод из Просторног плана и Урбанистичког плана општине која доноси програм санитарне заштите вода, као доказ о утврђивању у простору заштитене површине која обухвата подручје Зоне непосредне заштите, Зоне уже заштите и Зоне шире заштите, као и појасеве заштите у оквиру и ван подручја зона заштите, у зависности које подручје се налази на земљишној површини из члана 20. овог правилника;

7. назив правног лица којем је повјерено, на бази одлуке или уговорног односа, управљање и коришћење водоводним системом и комуналним објектима и уређајима који су у функцији воде за пиће, односно правног лица чије је извориште;

8. максимално пројектовани капацитет изворишта;

9. максимално пројектовани капацитет постројења и објеката на изворишту, као и потребе становништва и др., за плански период који програм доноси уз прогнозу за постплански период;

10. број становника који се снабдева водом за пиће са изворишта, односно други технички подаци за водни објекат за које се програм доноси, за свако конкретно насеље које се снабдева водом за пиће из тог изворишта, односно за сваки конкретан објекат;

11. називе насеља или дијела насеља која су обухваћена снабдевањем водом за пиће са изворишта и водног објекта за који се програм доноси;

12. планови насеља или дијела насеља која су обухваћена снабдевањем водом за пиће са изворишта;

13. план кондиционирања и по потреби пречишћавања вода са циљем довођења параметара квалитета на референтни ниво наведен у прописима из чл. 49. и 51. овог правилника;

14. план дистрибуције воде са претпоставком очувања доброг стања квалитета воде која се испоручује, односно употребљава;

15. план мониторинга квалитета и контроле квалитета воде за пиће од изворишта до slavина корисника, односно до употребе уз претпоставку примјене одговарајућих поступака за непредвиђене случајеве и поштовањем прописаних стандарда, што се квартално јавно саопштава као просјек параметара, а контролише се дневно на нивоу потрошње и за изворишта која снабдевају преко 500 становника, односно седмично за осталу употребу и изворишта која снабдевају преко 20 становника;

16. начин обавјештавања јавности о резултатима спровођења програма и плана мониторинга квалитета и контроле квалитета воде за пиће и употребу;

17. одговорни орган управе општине, града, правног лица и другог овлашћеног субјекта, као и руководиоце тих органа и субјеката надлежних за спровођење програма и сваког од планова у њему;

18. одговорну фирму и руководиоца, која располаже и управља извориштем, заштитним зонама, објектима снабдевања водом за пиће, односно водом која је намењена људској употреби;

19. тачно дефинисан период у мјесецима и годинама за који се израђује програм;

20. мјере и поступке, као и одговорна лица за случај хаваријских и других по здравље и живот становника, опасних загађења, на подручјима заштите или у њиховој непосредној близини, у земљи, на површини земље или у ваздуху;

21. одговорне органе, лица и фирме за спровођење програма и његову потпуну имплементацију на терену.

Члан 22.

Програм санитарне заштите воде властитом одлуком доноси скупштина општине, града, односно орган који руководи и заступа правни субјект за случајеве из члана 23. став 1., из које је видљиво да је та институција, односно правни субјект усвојио програм у радној верзији, прије прибављања одлука које су предвиђене овим правилником.

Уколико су изворишта на двије или више општина за која се одређују исте зоне санитарне заштите, програм у радној и коначној верзији доносе скупштине тих општина заједно, односно одвојено али идентичног садржаја.

Уколико је извориште на једној општини, а зоне санитарне заштите се протежу на укупно двије или више општина, прије усвајања програма у коначној верзији неопходна је писмена сагласност скупштине општине на чију територију се протеже зона санитарне заштите.

Рок реализације става 1. овог члана је седам мјесеци од дана ступања на снагу овог правилника.

Рок доношења коначне верзије програма, за органе и правне субјекте из става 1. овог члана, након прибављања свих сагласности предвиђених овим правилником јесте три мјесеца.

Програм у коначној верзији и одлука о његовом доношењу објављују се у службеном листу органа који је донио те акте.

Члан 23.

Програм санитарне заштите из члана 20. овог правилника, доноси и свако правно, односно физичко лице чији је резултат дјелатности производња и стављање у промет производа који су намењени људској исхрани, а у технолошком процесу користи воду са посебног изворишта, којим управља.

Програм који се доноси у складу са овим чланом, неће имати елементе предвиђене у тачкама 5, 6, 10, 11, 12. и 15. члана 21. овог правилника.

Члан 24.

Програм из члана 20. овог правилника се доноси за период од најмање четири године, а најдуже за период од осам година.

Члан 25.

Сви геодетски и топографски планови који се прилажу уз програм санитарне заштите вода морају бити у размјери која одговара основној подлози топографске карте са 1:25.000.

Члан 26.

Сви израђени програми санитарне заштите воде достављају се министарству надлежном за послове водопривреде и министарству надлежном за послове здравља.

Члан 27.

За сваки програм који се односи на члан 23. овог правилника, као и на зоне, појасеве, објекте и количине воде којима се снабдева 500 и више становника, Министарство здравља и социјалне заштите, као и министарство за воде, дају сагласности обострано и једна сагласност не може супституирати другу.

Члан 28.

За сваки програм који се односи на зоне, појасеве, објекте и количине воде којима се снабдева од 20 до 500 становника, сагласност издају општинска санитарна инспекција и регионални водопривредни инспектор у складу са условима и одредбама овог правилника, осим за случајеве из члана 23. овог правилника.

Члан 29.

На програме санитарне заштите воде, министарство надлежно за послове здравља или министарство надлежно за послове водопривреде, могу у изузетним и оправданим случајевима наложити повлачење програма из примјене и поништити сагласности које су издате у складу са чл. 27., 28. и 42. овог правилника, уколико утврде да показатељи у њему нису тачни, да не испуњава све прописане елементе који се траже овим правилником или да се не врши његова реализација на начин како је предвиђено.

У случајевима из става 1. овог члана, надлежна министарства обавезна су појединачно покренути поступак против одговорне институције, организације, правног лица или појединца, као и поступак поновног доношења програма, а до његовог доношења, рјешењем прописати које ће се мјере привремено примјењивати и спроводити о трошку доносиоца програма.

Члан 30.

Програми се не доносе за изворишта и објекте који напајају појединачне кориснике, а укупан број становника или особа који истовремено користе воду није већи од 20 (двадесет).

Члан 31.

Уз документацију из члана 21. овог правилника, подносилац је обавезан министарству надлежном за послове здравства и министарству надлежном за послове водопривреде, доставити и одлуку скупштине општине, града, односно органа који заступа правни субјект за случајеве из члана 22. став 1. и члана 23. став 1., из које је видљиво да је та институција, односно субјект усвојио радну верзију програма санитарне заштите воде.

Годишњи извјештај о реализацији програма санитарне заштите воде, лице које заступа и представља орган који доноси план, поред тог органа, одговорно је за достављање министарствима из става 1. овог члана, до краја јануара наредне године за протеклу годину.

Годишњи извјештај садржи само податке који су везани за годину за коју се извјештај даје, а садржи степен реализације сваке од тачака из програма санитарне заштите.

Члан 32.

Министарства из става 1. претходног члана обавезна су провјером утврдити исправност годишњег извјештаја и у том циљу, по потреби од надлежних органа и служби надлежних за његову реализацију затражити додатне информације и податке.

Уколико било које министарство утврди да се програм не реализује у утврђеним оквирима, динамици и садржају, обавезно је донијети рјешење и наложити реализацију активности у складу са програмом и издатим сагласностима.

Уколико надлежни орган из става 1. члана 22. и става 1. члана 23. овог правилника не поступи у складу са издатим рјешењем, надлежно министарство поступиће у складу са чланом 29. овог правилника.

5.2. Елаборат о квалитету и резервама подземне воде

Члан 33.

Елаборат о квалитету и резервама подземне воде, који је саставни дио програма санитарне заштите воде за пиће припрема стручна организација из области водоинжењеринга, која има појединачно овлашћење од министарства надлежног за воде у складу са критеријима које оно утврђује.

Члан 34.

Елаборат из члана 33. садржи нарочито:

1. податке о квалитету и режиму подземних вода, са приказом резултата лабораторијских истраживања и методама које су коришћене код узорковања и спровођења анализе, са описом истражних радова;

2. услове заштите подземних вода;

3. податке о геолошким и хидролошким карактеристикама подручја, налазишта подземних вода, а нарочито:

- геолошку грађу налазишта,
- просторни положај и параметре водоносне средине,
- рејонизацију водоносне средине и рејонизацију према степену издашности,
- експлоатационе могућности изворишта и ширег простора,
- хидролошке и хидротехничке услове захватања подземних вода;

4. план мониторинга квалитета подземних вода;

5. приказ хидролошких, техничких и других фактора од којих зависи могућност експлоатације подземних вода, са процјенама вјештачког прихрањивања и заштите;

6. приједлог простирања зона са графичким приказом.

Члан 35.

Елаборат садржи и графичку документацију која се састоји из графичког приказа ситуације изведених радова, хидролошку карту ужег подручја које обухвата предметно подручје на коме се налази предметно извориште, као и водопривредни објекти који су у функцији воде за пиће, хидролошке и техничке профиле истражних бушења, пијезометара и истражних бунара, односно истражно експлоатационих галерија и других истражних радова, дијаграма хидролошких осматрања и тестирања водних објеката за које се ради овај елаборат.

Члан 36.

Сви дијелови који чине елаборат морају бити обрађени у складу са захтјевима и правилима струке, а такође и потписани од овлашћеног стручног лица, односно потписани од овлашћене стручне организације.

У елаборату се прилажу овјерене копије овлашћења организације и сертификат од стручности лица које потписује одређени документ.

Члан 37.

Приликом израде елабората може се на бази података из члана 34. у циљу рационализације активности у средствима и времену, примјенити математичка метода моделирања, или аналогног метода, према типу и врсти налазишта за које је потребно израдити елаборат.

Члан 38.

На елаборат из члана 33. министарство надлежно за воде издаје сагласност, организацији која га је израдила, уколико су испуњене све претпоставке које се траже овим правилником, односно налаже допуну елабората у року који не може бити дужи од два мјесеца ни краћи од петнаест дана.

Уколико су подаци из елабората такви да захтјевају провјеру или допуну већег броја параметара, од оног који је прописан, министарство из става 1. овог члана, наложиће израду новог елабората у новом периоду који не може бити краћи од четири мјесеца.

Одлуку из ст. 1. и 2. овог члана, министарство надлежно за воде, доставља примјерак министарству надлежном за здравство, у року од осам дана од дана доношења.

Члан 39.

Сви трошкови израде елабората падају на терет општине, града, односно субјекта који има обавезу доношења програма санитарне заштите воде, чији је саставни дио и елаборат о квалитету и резервама подземне воде.

5.3. Рјешење о покретању поступка доношења и усвајања програма санитарне заштите воде

Члан 40.

Министарство надлежно за послове здравља, дужно је да у року од 60 дана, по истеку рока из става 4. члана 22. овог правилника, донесе рјешење о покретању поступка за доношење програма санитарне заштите воде за пиће, пред органом, односно субјектом који је према овом правилнику надлежан за доношење програма, уколико тај орган не предузме радње које су довеле до фазе завршетка доношења и достављања министарствима надлежним за здравство и водопривреду, радне верзије програма.

Рјешење из става 1. овог члана у року од осам дана од дана доношења, доставља се од доносиоца и министарству надлежном за послове водопривреде.

Уколико министарство надлежно за послове здравља не предузме у року 60 дана по протеклу рока из става 4. члана 22. овог правилника, активности из става 1. овог члана ће предузети министарство надлежно за послове водопривреде, поступајући адекватно ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 41.

У рјешењу из члана 40. одређује се рок у коме су надлежна скупштина, односно други надлежни органи за извршавање овог правилника, дужни поступити и предузети наведене радње у рјешењу.

Уколико се наведене радње не предузму, министарство надлежно за послове здравља, покренуће поступак доношења програма на терет надлежног органа управе који је требао донијети и организовати спровођење програма.

5.4. Рјешење о испуњености услова

Члан 42.

Рјешење о испуњености услова из програма санитарне заштите воде за пиће издаје министарство надлежно за послове здравства у року од 30 дана након предаје захтјева са свом неопходном документацијом и сагласностима,

која је предвиђена овим правилником, а које се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Члан 43.

Рјешење из члана 42. овог правилника садржи, поред општих услова одређених законом и:

- назив скупштине општине или града, односно правног субјекта или корисника на чији програм се даје сагласност;
- назив изворишта, односно објеката који су у функцији воде за пиће и количина воде за пиће на које се даје сагласност;
- основне податке које садржи програм;
- сагласности које су претходно прибављене;
- мјере које се спроводе у складу са програмом;
- рокови примјене сваке од мјера;
- начин и обавезу периодичног извјештавања о спровођењу мјера;
- констатацију о испуњености услова у складу са овим правилником;
- период важења рјешења.

Копија рјешења из става 1. овог члана, доставља се министарству надлежном за воде у року од осам дана од дана доношења.

Члан 44.

Трошкови достављања документације министарству надлежном за послове здравства, падају на терет подносиоца захтјева.

Члан 45.

Против рјешења из чл. 40, 41. и 42. није допуштена жалба, али се може покренути управни спор пред Врховним судом Републике Српске.

Управни спор не задржава извршење рјешења које је донијело министарство надлежно за послове здравља, осим уколико се жалба изјави од министарства надлежног за воде.

6. НОСИОЦИ СПРОВОЂЕЊА МЈЕРА ЗАШТИТЕ

Члан 46.

Градске и општинске скупштине и управа на чијој је територији подручје на коме се налази извориште, а које се по количини и квалитету могу користити или се користе за снабдјевање становништва водом за пиће, односно која се може користити или се користи за људску употребу, као и субјекти из члана 23. овог правилника, одговорни су за спровођење и спроводе мјере заштите како је наведено овим правилником, преко својих одговорних органа и појединаца.

Одговорност из става 1. овог члана односи се и на сва правна и физичка лица на која је скупштинска управа, односно други субјект на законом прописан начин, пренијела послове и бригу спровођења мјера заштите у складу са овим правилником.

Члан 47.

За спровођење мјера заштите одговорна су и министарства надлежна за послове здравства и водопривреде у границама надлежности и обавеза које су дужни да предузму у складу са одредбама закона и овог правилника.

7. ПОКРЕТАЊЕ ПОСТУПКА СПРОВОЂЕЊА МЈЕРА ЗАШТИТЕ

Члан 48.

Поступак спровођења мјера заштите у складу са овим правилником покреће и спроводи градска, односно општинска управа, као и остали субјекти из члана 46. став 1. овог правилника, а у изузетним случајевима и други надлежни органи како је прописано овим правилником.

8. НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ ПРАВИЛНИКА

Члан 49.

Надзор и провјеру спроведених мјера заштите врши министарство надлежно за послове здравства, у зонама и појасевима санитарне заштите, реализацијом одредаба овог правилника, преко инспекцијских служби, као и преко провјере квалитета воде као ресурса који се штити, на начин да токсични и микробиолошки параметри морају одговарати максимално дозвољеном нивоу, као и референтном нивоу који је наведен у важећем пропису у тренутку вршења контроле, односно подзаконском акту о санитарној исправности воде за пиће, прописима који регулишу карактеристике воде за другу људску употребу, а све у складу са важећим и прописима наведеним у члану 51. овог правилника.

Члан 50.

Надзор и провјеру спроведених мјера заштите врши и министарство надлежно за послове водопривреде, у зонама и појасевима санитарне заштите, реализацијом одредаба овог правилника, као и преко инспекцијских служби министарства у погледу примјене одредаба Правилника.

Санкције које се примјењују у реализацији овог и члана 52., засноване су на поглављу “VIII - Инспекцијски надзор” и “IX - Казнене одредбе”, Закону о водама (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 10/98 и 51/01).

9. САНКЦИЈЕ ЗА НЕСПРОВОЂЕЊЕ ПРАВИЛНИКА И НЕПРИДРЖАВАЊЕ ОДРЕДБИ ПРАВИЛНИКА

Члан 51.

За случајеве непридржавања одредаба овог правилника и њиховог неспровођења, примјењиваће се одредбе Закона о водама и подзаконски акти донесени на основу тог закона, као и Закона о здравственој исправности животних намирница и предмета опште употребе и Закона о здравственом надзору животних намирница и предмета опште употребе са подзаконским актима донесеним на основу њих.

10. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 52.

Смјернице за санацију стања код објеката који су изграђени у зонама и појасевима заштите дужни су затражити надлежни корисници или власници објеката и постројења од министарства надлежног за послове водопривреде, најкасније у року од шест мјесеци, за случајеве гдје је неспорно и јасно да се налазе у оквиру тих подручја, односно у року од три мјесеца за све остале случајеве, након доношења радне верзије програма из члана 22. овог правилника, од дана ступања на снагу овог правилника.

Поступак сагледавања и издавања смјерница, односно усклађивање са одредбама овог правилника, обавеза је министарства из става 1. овог члана да спроведе најкасније у оквиру најкраћег рока за који се програм може донијети.

11. СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 53.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-50-2430/02
14. новембра 2002. године
Бања Лука

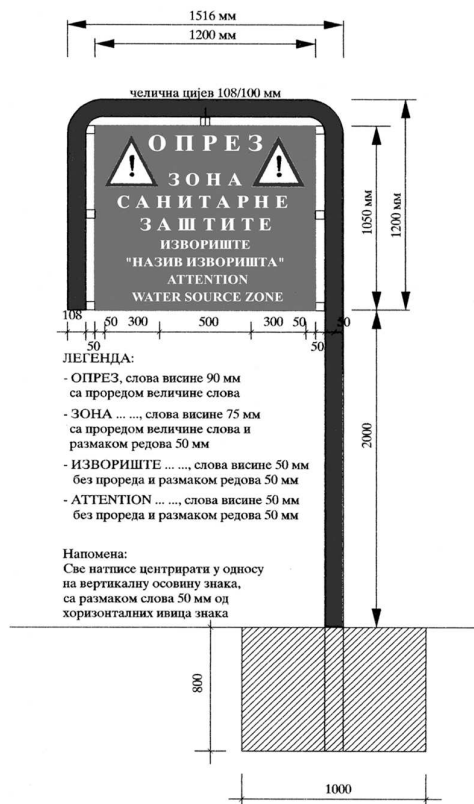
Министар,
Др Милорад Балабан, с.р.

Број: 01-33-2993/02
14. новембра 2002. године
Бијељина

Министар,
Мр Родољуб Трукуља, с.р.

САОБРАЋАЈНИ ЗНАК УЛАЗАК У ЗОНУ ЗАШТИТЕ ИЗВОРИШТА

САОБРАЋАЈНИ ЗНАК ИЗЛАЗАК ИЗ ЗОНЕ ЗАШТИТЕ ИЗВОРИШТА

ЗНАК УЛАЗАК У ЗОНУ ЗАШТИТЕ ИЗВОРИШТА

ЗНАК УЛАЗАК У ЗОНУ НЕПОСРЕДНЕ ЗАШТИТЕ ИЗВОРИШТА

- ЛЕГЕНДА:
- ОПРЕЗ, слова висине 75 мм са проредом величине слова
  - ЗОНА ... слова висине 50 мм са проредом величине слова и размаком редова 50 мм
  - ИЗВОРИШТЕ ... слова висине 50 мм без проред и размаком редова 50 мм
  - ACCESS ... слова висине 50 мм без проред и размаком редова 50 мм

Напомена:
Све натписе центрирати у односу на вертикалну осовину знака, са размаком слова 50 мм од хоризонталних ивица знака